

Soni

Andrei Ruse

Download now

Read Online ➔

Soni

Andrei Ruse

Soni Andrei Ruse

Intrebări incomode, sex și droguri într-un roman contemporan despre decadere și iluminare.

Povestea Soniei, o tinăra de douăzeci și șase de ani care află că are cancer la stomac și numai o jumătate de an de trăit, ne conduce către înțelegerea sensului și a libertății omului într-o societate urbană tot mai agitată, lipsită de sentimente și plină de artificial. Dincolo de ritmul de cavalcadă nebunească spre moarte și de bravada dureroasă, perfect justificată de circumstanțe, Soni are puritate și un romantism cu care tinerii vor rezona întotdeauna. Căci, după cum spune personajul principal, „nu e nimic aici în afara dorinței noastre de a muri cât mai tirziu posibil”.

Soni Details

Date : Published September 2008 by Tritonic

ISBN : 9737333162

Author : Andrei Ruse

Format : Paperback 256 pages

Genre : Fiction, European Literature, Romanian Literature

 [Download Soni ...pdf](#)

 [Read Online Soni ...pdf](#)

Download and Read Free Online Soni Andrei Ruse

From Reader Review Soni for online ebook

M?d? says

"Nu e nimic aici in afara dorintei noastre de a muri cat mai tarziu posibil."

Catalina Si Atat says

Superba . Traiesti,urasti,delirezi, iubesti,te descoperei, te imbeti, supravietuiesti alaturi de Sony cu fiecare pagina mai intens.

Ioana says

O carte care m-a pus pe gânduri ?i m-a f?cut s? m? întreb ce a? face dac? a? ?ti c? am timpul limitat. O poveste care m-a motivat s? tr?iesc pu?in altfel, s? m? bucur mai mult ?i s? ac?ionez când îmi doresc ceva cu adev?rat.

Dorin says

"Sigur, a trebuit sa ma imbolnavesc de cancer ca sa imi aduc aminte cum imi place sa ma distrez. Macar eu mi-am amintit. Voi, toti oamenii sanatosi, care ajungeti la fix la birou, ca sa nimic, si sorbiti plictisiti o cafea proasta, ca sa va treziti din nimic pentru nimic, apoi sunteti devreme acasa, ca sa atingeti apogeul nimicului, ati inteles exact, da, haide ca stiti, nu e greu. Nimic!"

Denise says

cartea asta e în acela?i timp cum zice soni, dar ?i cum zice andrei. pe de-o parte, *nu e nimic genial în ea. ca literatur?, ca stil, ca alte chestii...* nu sunt *filosofii cu preten?ii de nobel*. pe de alt? parte, *eu sunt soni, toat? lumea e soni sau se-nvârte în jurul ei*. m-am regasit în cartea asta mai mult decat m-am reg?sit în vreo carte în via?a mea ?i în chestii ?i idei nu tocmai comune. m-a f?cut s? m? gândesc la via?? ?i la faptul c? *nu e nimic important aici. nimic în afar? de a tr?i efectiv*. am v?zut cartea ca o versiune modern? a *suferin?elor tân?rului werther*, doar c? f?r? suferin?e ?i f?r? werther, ceea ce e comic, pentru c? în cazul ?sta nu mai r?mâne nimic, dar cineva o s? se sinucid? într-o zi, dup? ce o s? citeasc? *soni*. e la un cu totul alt nivel. e diferit? de tot ce am citit pâîn? acum. pâîn? ?i scrisul mic îmi transmitea ceva. o simplitate ie?it? din comun, nu ?tiu...

SPOILER ALERT!

la început nu mi-a pl?cut. de fapt, nu m? dau în vânt dupa romanele postmoderniste. nimic nu-i mai bun decât un clasic. mi-am b?tut capul ceva vreme ca s? în?eleg structura c?r?ii, care ini?ial m? ducea cu gândul mai degrab? la un articol, s? în?eleg ce e cu mailurile, ce e cu scrisul, ce avea ruse în cap când a scris cartea ?i chestii de genul ?sta. apoi nu înțelegeam de ce citesc despre cimitirul cancero?ilor ?i kylie minogue care

Îți poartă sânii mâncați de viermi pe tavă. mi s-a parut exagerat? Ți partea cu azilantul de 14 ani, cel puțin faptul că s-a culcat cu el, Ți la fel Ți atitudinea lui soni, din toate punctele de vedere. apoi, dintr-o dată, a început să se lege totul. a început să-mi placă soni din toate punctele de vedere. am înțeles ce e cu mailurile, a-nceput să-mi placă scrisul, am înțeles cum se derulează cartea, am răș pe ici colo Ți... am ajuns la ultimul capitol a doua zi după ce am început-o. nu mă mai puteam opri, am mâncat-o cu copertă cu tot.

cred totuși că trebuia să mă opresc acolo, înainte de ultimul capitol. ruse a dat-o în bară rău de tot cu finalul. de-aia l-am Ți depunctat cu o stea. finalul e cel mai important Ți toți prozatorii ar trebui să Țtie asta. ruse a băgat ceva prea sf - mi-a amintit de *eternal sunshine of the spotless mind*, care, de altfel, e filmul meu preferat, dar totuși, ideea se potrivea acolo. în cazul lui *soni* nu. de fapt, mi-a plăcut partea în care cancerul ei era inventat ca o alternativă pentru sinucidere. ce nu mi-a plăcut au fost circumstanțele în care medicul acela Ți fcea treaba (ilegal, ascunzându-se de poliție) Ți pe deasupra inventa Ți pastile supercalifragilistice care Ți tergeau memoria Ți mai Țtiu eu ce minunții de dr. moreau. îmi imaginam un poligraf care pe măsura ce citeam, testa realitatea ilustrată în *soni*. trasa o linie continuă, până când, la final, o lua razna lăsând în urmă un acordeon în toată regula.

nu e genială cartea, dar e, într-un fel sau altul, specială.
tot cred că părăsile cu azilantul Ți cu sânii lui kylie au fost exagerate.

Julia says

Felicitari autorului ca a scris. Voi citi și cel de-al doilea roman al său.

Subiectul este interesant și o temă cu care ne confruntăm tot: cum să ne trăim viața astfel încât să aibă cât mai multă valoare și să lasăm ceva demn de considerația celorlalți în urmă. Soni se pierde în droguri și sex. Și este "salvată" (wait for it!) de iubire (un bărbat)... Nu știu dacă sufletul meu romantic să plângă de bucurie sau dacă mintea mea sarcastică să radă în hohote.

Mi-ar fi plăcut să citesc mai mult gândurile Soniei și mai puțin dialogul vulgar și forțat dintre personaje. Ultimele capitole mi-au plăcut cel mai mult pentru că Soni își recunoaște umanitatea și se acceptă așa cum este.

Giorgianapetre says

Este o carte ce te face să meditezi la viața și moarte. În timp ce o citești parca începi să îți faci promisiuni și planuri în legătură cu ce vei schimba la tine, la cei din jur, la modul tău de viață.

Sunt multe momente în care îmi place de Soni. Câteodată și eu am vrut să trăiesc viața pe marginea prapastiei, însă nu am avut niciodată curaj.

Mi-au plăcut foarte mult dialogurile și îmi pare rău că nu cunosc mai bine Bucureștiul. Acțiunea se petrece acolo.

Nu mi-a plăcut finalul. Un aer mult prea comercial. Mă așteptam la cu totul altceva!

Flaviana says

Inspiring, in a lot of ways. The book shouts its message loud and clear. While i don't particularly like this in a book, Andrei Ruse does it in a very cool way (for lack of a better word :). It is more than carpe diem, it's also about the whys and the hows. For some, the book could be an eye opener or a wake up call. For others, it could just make them feel less lonely :)

Alexandra Chereches says

"În prima zi la ?coal? ar trebui s? ni se spun? c? murim. Dup-aia alfabetul."

Isi atinge scopul, te pune pe ganduri, schimba punctele de vedere prin care concepem anumite lucruri, asta e de necontestat. In ce masura m-a schimbat pe mine, ramane de vazut. Cert e ca a atins o coarda sensibila. Una pe care societatea o ignora.

Sabina Ionescu says

"În prima zi la ?coal? ar trebui s? ni se spun? c? murim. Dup-aia alfabetul." Amazing quote

Aura says

Citesc cum spun unii c? „nu are cum s? nu te pun? pe gânduri” ?i nu în?eleg despre ce vorbesc... totul mi s-a p?rut for?at în aceast? carte. Nu mi-a pl?cut de Soni, ca om. De comportamentul s?u prostesc-infantil. Dialogurile sunt foarte false, enervante. Iar finalul a stricat complet cartea, mi s-a p?rut foarte... lame. A fost o dezam?gire pentru mine, m? a?teptam la ceva simplu ?i frumos.

Roxana Dreptu says

I have to start this review with some personal insight. I've been having what qualifies mostly as a reader's block for the past year and a half, and this is the only book I remember having read breathlessly during this time frame. I've read it angrily, hopelessly, humanely, humorously. If there's a shade in the reader's rainbow, it took me there. That being said, I hated the ending with passion and with vengeance, and I hated the path things took from the second part on, and this is the reason why this is not a five-star review. Then again, this is what books are made for. Love them, hate them, if a book impacts your balance in any way, its purpose was met. As a cancer hater after seeing it claim the lives and/or well-being of so many loved ones, the bittersweet mockery of the absurd, random worm was for me one of the most powerful points the book made. The funerary shop visit was my favourite scene. I cannot recommend this book to anyone else due to its strong, cruel themes. Yet it impacted me deeply, and for this I am thankful.

Maura says

Am intrat în Carturești, am văzut-o pe raft și am început să o citesc. Nu știu cum, nu știu de ce, dar m-a prins. Mi s-a parut o abordare destul de diferită, însă tot farmecul a pierit în momentul în care am văzut că este scris de un autor, nu o autoare. E o lectură ușoară, interesantă și o recomand tuturor care vor să vadă o abordare diferită a unor teme mai sensibile.

Georgiana says

Cel mai prost timp pierdut vreodată; cartea asta m-a făcut să realizez cât de multă indiferență se află în unii oameni. Exceptând vocabularul vulgar pe care autorul îl aborda câteodată și ideea de mortalitate a oamenilor care se repeta de nenumărate ori într-un mod enervant (cu toții? tim că o să murim, nu trebuie să ni se amintească asta de 10 ori în 50 de pagini), și să nu mai amintesc de visele ciudate ale protagonistei pe care Andrei Ruse cu siguranță și le-a imaginat după câteva jointuri (precum descrie și în carte), aceste 250 de pagini nu m-au lăsat cu nimic altceva.

Oana says

Îmi dau seama că oricâte critici ar putea primi cartea asta de care vreau să scriu acum, Soni a lui Andrei Ruse, asta nu î se poate reproșa. Că nu te pune pe gânduri. Că nu te face să vrei să trăiești mai intens și mai conștient fiecare clipă. Să faci lucruri. Să te grăbești. Să vrei să faci ceva cu viața ta.

E o carte care și-a atins scopul. Cu mijloace contestabile. Cu marketing. Cu clișee. Cu sex. Cu tot ce-a pus Andrei Ruse în ea ca să mă facă pe mine să o remarc, să o răsfoiesc, să o cumpăr și să o citesc. Până la sfârșit. E o carte al cărei scop declarat este “să trezească în oameni sentimente și să aibă puterea să-i schimbe” (p. 183). Ei bine, pe mine m-a schimbat. M-am gândit în 15 minute de când am terminat cartea la mai multe lucruri decât m-am gândit în ultimele 15 zile. Nu o să zic 15 luni pentru că oricum m-am gândit la prea multe în ultimele 15 luni :) . Aștept să văd cum o să se întâmple schimbarea asta, dar simt că o să se întâmple oricum. Și apoi o să-i scriu un mail lui Andrei Ruse. Țiu că o să se bucure. Iar orgoliul lui o să se simtă mai bine.

Ok, să revin puțin la carte. O tipă de 26 de ani află că are cancer la stomac și își schimbă viața. Subiectul e destul de previzibil, scriitura nu e extraordinară. Totul e plin de clișee și am avut mereu senzația că citesc o traducere a unei cărți de Chuck Palahniuk. Am multe de reproșat, dar nu văd rostul. E o carte bună. Are un subiect bun. Are o copertă bună. Are un titlu bun. Are un marketing bun. Cumpărați-o. Punct.

Am senzația că Andrei Ruse e un tip așa foarte plin de el. Cam cum sunt și eu. Foarte mândru de ce a făcut el până acum. De cât de bine scrie. De cât de bine a putut el să vorbească prin gura unei femei. De cât de tare e el că i-a publicat Polirom cartea în A TREIA ediție. Habar n-am, poate nu e așa. Poate e un tip foarte mișto și mi-ar plăcea să-l cunosc. Dar de fapt nu vreau. A reușit să mă enerveze foarte tare. Și ce mă enervează este că de fapt este atât de mecher încât mi-a tras-o fărâșă vreau. Toate căturile care nu-mi plac mie la carte, toate clișeele, tot limbajul la îngrijit în limba română ca să nu fie plin de cuvinte în engleză, deși se simt acolo, stau pe limbă, doar că nu le-a putut pune pe hârtie, toată predictibilitatea plotului, toată senzația de film american genul dramă romantic, dacă există așa ceva, toate astea m-au ținut în priză și m-au făcut să citesc cartea pe nerăsuflăte. Și apoi să Mă GÂNDESC. Să mă gândesc la mine și să mă hotărâsc să schimb ceva. Dacă Andrei Ruse a reușit să facă asta, e foarte tare. Doar că tot nu vreau să-l cunosc.

Poate o să citesc blogul lui. Sau poate o să citesc și al doilea roman, Dilă pentru o zi. Titlu foarte catchy, domnule Ruse. Sau poate l-a propus editura. Btw, cel mai tare m-a enervat chestia asta cu limbajul. Prea

periat. Prea fals. Prea f?r? cuvinte în englez?. Un fuck doua în toat? cartea. ?i m-a enervat chestia cu sexul. ?i m-a enervat chestia cu sexul pentru replica aia din imixtiunea autorului în carte, cum c? îi spune editorul s? bage sex. De?i mi se parte interesant? chestia asta cu mailurile autorului, nu sunt sigur? c? îmi place. Sunt foarte multe lucruri care nu-mi plac la cartea asta. ?i totu?i, e prea tare! Nu m? apuc imediat ce termin o carte s? scriu 4 pagini despre ea! Felicit?ri!
